

Μόνον ἀπὸ τὸν Ματαιώλην καὶ Κάστορα καὶ ἄλλους σοφοὺς τῶν Ἰταλῶν ἐμεταγλώττισα τὰς ἐρμηγείας αὐτὰς ὅπου ἐτύπωσα εἰς κοινὴν ὠφέλειαν. Δέξου τοιγαροῦν, ἐξοχώτατε, τὸ μικρὸν τουτὶ δῶρον τοῦ ταπεινοῦ Ἀγαπίου, ὡς ὁ τῆς Περσίδος ἀναξ καὶ ὁ Μακεδῶν Ἀλέξανδρος τὸ κοίλαις χερσὶ προσφερόμενον παρὰ τῶν γεγηπόνων ὑδάτιον ὑπεδέξαντο. Δέσμι δὲ καὶ ἀντιβελῶ τὸν παντοδύναμον ἄνακτα, τοῦ ἀξιώσαι ἡμᾶς συνομιλῆσαι ἐν τῷδε τῷ βίῳ ὅπως συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι· ἐν δὲ τῷ μέλλοντι κληρονόμους ποιῆσαι τῆς αἰωνίου μακαριότητος.

Δούλος ἀχρεῖος τῆς σῆς λογιότητος Ἀγάπιος μοναχός.

In seculo Athanassio Lando di Candia.

Bibliothèque nat. de Paris : S 1147 (Inventaire, S 15030).

Biblioth. de l'École des langues orientales : R. VII. 54.

Bibliothèque du Musée britannique : 967. a. 13.

388

Βασιλεὺς ὁ Ῥωδολίνος τραγωδία συντεθειμένη παρὰ Ἰωάν.
Ἀνδρέα τοῦ Τρωίλου. Ἐνετίησιν. 1647.

Le titre de ce livre est emprunté à l'ouvrage de Christian-Auguste Brandis, *Mittheilungen über Griechenland* (Leipzig, 1842, in-12), tome III, page 84, en note. Après avoir parlé d'*Érophile*, Brandis ajoute : « Von ähnlichen Gehalt ist Βασιλεὺς ὁ Ῥωδολίνος. » Léon Allatius avait déjà mentionné cette tragédie dans ses *Poeti antichi raccolti da' codici mss. della biblioteca Vaticana e Barberina* (Naples, 1661, in-8°), première partie, p. 30. Vingt ans plus tard, Marinus Tzanès Bounialis la signalait ainsi dans sa *Φιλωνεικία τοῦ Χάνδακος καὶ τοῦ Ῥεθέμνου*¹, p. 446 (je conserve l'orthographe de l'original) :

Ἰωάννην Ἀνδρέα Τρωίλον μὲ χάριαι θεὲ νὰ πλύνω,
γιατὶ ἔυγαλε κὶ ἐτύπωσε τὸν βεῖγα Ῥωδολίνο.

C'est Rhéthymno qui parle de la sorte. Il s'ensuit que JEAN-ANDRÉ TROILOS était de cette petite ville crétoise si féconde en esprits d'élite.

1. Imprimée à la suite de sa *Διήγησις διὰ στολίων τοῦ δεινοῦ πολέμου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ γενομένου* (Venise, 1681, in-8°).

